

Uredništvo:
Schillerjeva cesta št. 3,
dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun ne-
delj in praznikov ob 4. uri
popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri
dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne
sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uva-
žujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta št. 3.
Naročnina znaša za **avstro-
ogerske dežele:**
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrletno . . . K 6.30
mesečno . . . K 2.10
Za **Nemčijo:**
celoletno . . . K 28.—
za **vse druge de-
žele i. Ameriko** K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglas (inserte)** se
plačuje od četverostopne
petit vrste po 12 h, za
večkratni natis primeren
popust.
Posamezna št. stane 10 h.

Štev. 62.

Telefonska številka 65.

Celje, v četrtek, 17. marca 1910.

Čekovni račun 48.817.

Leto II.

Iz tužnega Korotana.

„... rod za rodom gine,
to povest je domovine.“

II.

G. Pesek se je na to obrnil na g. kanonika Dobrovca, ki v Velikovcu nosi veliki zvonec, če bi smeli diletantje 20. sušca uprizoriti omenjeno igro v Narodnem domu. Ker je g. Dobrovca rekli da, so se pričele vaje, so se naročile dekoracije, kostumi, se dala tiskati vabila in ko so igralci svoje vloge že znali, ko so vabila in dr. že došla, je g. Dobrovca v „Slovenca“ napadel g. Peska in dr. Hudelista, češ da hočeta vgnezditi na Koroškem liberalizem in da zbirata odpadke raztrgane liberalne srajce itd. To je priobčil „Slovenec“ dne 8. t. m., a 9. t. m. je bila odborova seja Posojilnice, ki je lastnica Narodnega doma, in odbor ni dovolil uprizoritve igre 20. t. m., češ, da je postni čas, pač pa je dovolil, da se sme igra uprizoriti na Velikonočni pondeljek. **Žaloigra**, pa na Velikonočni pondeljek! Sploh pa je takrat nemogoče igro uprizoriti, ker dva najboljša igralca odideta k staršem domov. (In to je bilo g. Dobrovca najbrže znano!)

G. Dobrovca je baje pri odborovi seji pripočal, naj se dovoli uprizoritev, (ko je videl, da je večina proti. Opomba stavca.) a pravo njegovo mišljenje kaže napad v „Slovenca“. Nimamo dovolj besedi za tako ostudno postopanje. Ko Nemci tako ostudno napadajo g. Peska, ko se vodi boj za pravico javnosti „Narodne šole“, udriha „rodoljub“ Dobrovca v lepi slogi z Nemci po g. Pesku! — In zakaj? Ali je uprizoritev nedolžne igre „Mlinar in njegova hči“ res vgnezdenje liberalizma? — Kako pa je bilo sicer delovanje g. Peska in g. Hudelista, da ga imenuje veliki narodnjak Dobrovca „vgnezdenje liberalizma“? G. Pesek je predaval v teku štirih mesecev, kar je takaj, že petkrat pri katoliških krščanskih socialnih izobraževalnih društvih, posebno pa se je mnogo trudil za „Slov. katol. izobraževalno društvo Lipa“ v Velikovcu. Ali ni tudi njegova zasluga, da je letošnja predpustna slov. veselica v Narodnem domu tako krasno uspela?

Morda je to vgnezdenje liberalizma, ker gg. Pesek in dr. Hudelist snujeta slovensko pevsko društvo, ki bo pa imelo svoj sedež v istem lokalu kakor „Slov. katoliško izobraževalno društvo Lipa“ in ki bo opora tega društva?

Izgovor, da je igra „Mlinar in njegova hči“ ljubimska igra, ki se v postnem času ne sme igrati, je res klasičen. V katoliškem „Unionu“ pa se sme v postnem času plesati itd. Pa kaj bi navajali vzglede izven Koroške; dve uri od Velikovca v Doberlivasi se bo 19. t. m. igrala burka „Prepirljiva sosed“. Ker aranžira vse kaplan, je seve burka primerna za postni čas, a žaloigra ni primerna, ker bi se uprizorila v korist šole CMD.

G. Pesek je bil pripravljen zaradi ljubega miru da se ukloni ter je predlagal, naj se igra preloži na 10. aprila. Baš tedaj pa mu je prišla dotična številka v roko, v kateri tako grdo napada njega in g. dr. Hudelista. G. Pesek je spoznal hinavstvo in intrige. In ko so igralci zvedeli, da jih g. Dobrovca zmerja z lepim imenom „odpadki“, ker so se žrtvovali in hoteli uprizoriti igro v korist šolarske kuhinje „Narodne šole“, so bili upravičeno tudi ogorčeni.

Pa kako je vendar mogoče tako ostudno postopanje katoliškega duhovnika, celo kanonika, ki se tako rad bije na svoje rodoljubne prsi?!

Ker je g. Pesek jako taktno nastopal in ker je res delaven, si je kmalu pridobil zaupanje. Kot izvrsten govornik si je pridobil pri ljudstvu že precejšen ugled. Saj ga je že celo „Mir“ moral že parkrat pohvaliti in krščanska socialna izo-

braževalna društva ga vabijo, da bi prišel predavati. Torej takega moža, ki ni klerikalec, a kot vnet narodnjak sodeluje ob narodni meji tudi pri klerikalnih slov. društvih, je treba ubiti, in če se pri tem škoduje tudi narodni postojanki „Narodni šoli“ v Št. Rupertu. Kaj za to, saj je to šola na smrt obsojene Cirilmetodarije!

In g. dr. Hudelista napada! To je tudi kos tužnega Korotana. Da se je g. dr. Hudelist „pregrešil“ s tem, da snuje slovensko pevsko društvo in da je hotel sodelovati pri uprizoritvi igre v korist šolarski kuhinji, smo pojasnili že zgoraj. Vsakogar, kdor hoče nesebično delovati za blagor naroda, je treba ubiti, kaj ne g. Dobrovca?

Napadate v „Slovenca“ in „Miru“ g. dr. Hudelista, ker ima slovenski in nemški napis. Gosp. Dobrovca, kdo je imel v Velikovcu prvi slovenski napis, če ne g. dr. Hudelist? Posojilnica, Narodni dom, ki je vendar narodni inštitut, ima še danes z velikimi črkami napis „Gasthaus zum schwarzen Adler“. Dolgo časa je bil le nemški napis in baš g. dr. Hudelist je bil, ki je opetovano pri odborovih sejah Posojilnice predlagal, da se naj napravi na hiši slovenske posojilnice, ki se zove celo „Narodni dom“, slovenski napis. Danes pa šnje tam Dobrovca. — G. Dobrovca, ki se tako oblastno obnašate, ali ne vidite nemškega napisa na hiši, ki se — skoraj bi upravičeno rekli, da po krivici — zove „Narodni dom“?! — Bruna v svojem očesu ne vidite, iščete pa pezdri v očeh bližnjega. Očitanje, da je treba pri g. dr. Hudelistu iskati slovenski napis z mikroskopom, je krivično in hudobno. Faktum je, da je imel g. dr. Hudelist v Velikovcu — ob jezikovni meji! — prvi slovenski in nemški napis in če so Nemci slovenski napis po noči videli ter ga s kamenjem pobili, pač tudi g. Dobrovca ni treba mikroskopa! — Zdi se nam pa, da bi bilo treba mikroskopa, če bi hoteli iskati v Dobrovcu le iskrico rodoljubja in trohico pravičnosti, kajti ves napad na g. Hudelista je hudobija. Že leta in leta skušajo velikovski „rodoljubi“ uničiti slovenskega vdravnika g. dr. Hudelista. Šolske sestre „Narodne šole“ kličejo raje zdravnika strastnega Nemca in priporočajo ljudstvu nemškega zdravnika, da celo hujskajo zoper edinega slovenskega zdravnika. (In to delajo od slovenske šolske družbe plačane, vzdrževane in nastavljene sestre! Ako presojamo to postopanje in pa prepoved narodne igre v lastni slovenski šoli — moramo priti do zaključka, da tega ne bodemo mogli dalje mirno trpeti in prenašati! Še tega nam je treba, da bi z našim nabranim denarjem plačane nune rovarile proti slovenskim prireditvam in slovenskim ljudem! Zahtevali bodemo od glavne družbe pojasnila in odločnih korakov. Čemu bi v takih slučajih na ljubo fanatičnim duhovnikom prizanašali? Kaj pa si naj mislijo Slovenci po ostalih deželah? Op. uredn.) — Čudimo se le, da ima g. dr. Hudelist še pogum, imeti slovenski in nemški napis. In če ima takega moža slovenska obrambna družba sv. C. in M. v svojem odboru, ni sramota za njo, pač pa je sramotno za velikovške „rodoljube“, ki hočejo vsak naroden pokret udušiti, ki hočejo vsakogar ubiti, kdor bi hotel delati za blagor naroda.

Politična kronika.

v Iz državnega zbora. V nadaljevanju včerajšnje debate o italjanski pravni fakulteti v Trstu je za nem. nacionalcem Waldnerjem, ki se je izjavil za nje ustanovitev v Trstu, govoril glavni protigovornik posl. dr. Rybač. Navajal je že znane argumente Jugoslovanov zoper italjansko univerzo v Trstu; protestiral, da se je iz velikega kompleksa avstrijskih vseučiliških vprašanj sedaj iztrgalo le

eno. Da smo Jugoslovani danes nasprotniki italjanske univerze so krivi le Italjani in vlada. — Šolska vprašanja avstr. narodov se morajo enotno rešiti. Pravi se, da je ustanovitev italj. pravne fakultete le restitutio in integrum. Slovenci imamo že izza časa Francozov stoletno zgodovino svoje univerze, l. 1849. se je ustanovila slov. pravna fakulteta, a se zopet opustila, l. 1871 je vlada zopet priznala, da imajo Slovenci pravico do svoje univerze in so se že odredila slov. predavanja, kar se pa zopet ni izvedlo. Vlada naj skrbi, da bodo tudi Jugoslovani mogli Avstrijo ljubiti. Predloga se je odkazala proračunskemu odseku. — Razpravljalo se je še o zakonskem načrtu proti pijančevanju in o nujnem predlogu zaradi žel. nesreče pri Uberskem. — Posl. dr. Benkovič je interpeliral zaradi znanih učnih uspehov na drž. gimnaziji v Celju in zaradi postopanja italj. lesnih eksportnih tvrdk na Sp. Štajerskem. — V današnji seji je na dnevnem redu zopet predloga o državnem posojilu.

v Iz odsekov. V proračunskem odseku je trg. minister dr. Weiskirchner s svojo predlogo glede parobrodne in poštne pogodbe z Lloydom doživel poraz. Predmet je bil odstavljen z dnevnega reda in odgoden na po Vel. Noči. — Justični odsek je sprejel vladno predlogo o skrajšanju sodniške pripravljalne dobe. — Socialno-politični odsek razpravlja o vladni predlogi glede nočnega dela žensk. — Druginjski odsek je sprejel rezolucijo, naj se začne vočigled pomanjkanju dela z javnimi deli.

Drobne politične novice.

Posle dunajskega obč. sveta vodi začasno dr. Neumayer, ki bo morda izvoljen tudi za župana.

Petstoletnice bitke pri Grunwaldu — ne bo. Predsednika pripravljalnega odbora za to slavnost, ki se je nameravala kot velikanska protipruska demonstracija vršiti v Galiciji, grofa Wodzicki in Tarnovski, izjavljata, da bi mogla pri slavnosti sodelovati le, če bo imela popolnoma in izključno cerkveni značaj brez vsake politične barve, ker bi slednje Poljakom na Pruskem le škodovalo. Kombinira se, da je to v zvezi s poljsko politiko Bethmann-Hollwega, ki ne izvaja znane razlastilne postave.

Pruska poslanska zbornica je sprejela vladni načrt volilne reforme z 237 proti 167 glasom.

Angleška vlada namerava izdelati nov načrt za sestavitev zbornice parov, če bi se ne posrečilo omejiti veto-pravice lordov.

Na Grškem grozi izbruhniti splošna kmetska vstaja.

Popolno aneksijo Koreje namerava, kakor se poroča iz Mukdena, izvesti Japonska.

Dnevna kronika.

v Zlat novec dobijo v Črni gori, ker je finančno ministerstvo že predalo dunajski kovnici zlato za stoperske novce. Prvi del denarja bo prišel v Cetinje prihodnji teden.

v 2000 let staro okostje človeka so našli v Saracyu v Dordogni na Francozkem. Pri njem je ležala mala palčica in nožek. Saracy je znan radi tam najdenih predpotopnih starin.

v Novi vrhovni vojni nadzornik postane baje zapovednik 7. vojnega zbora v Temešvaru Liborij Frank. — On zaseda to mesto po rajnem FZM Fiedlerju.

v Učni tečaj za esperanto bodo priredili v velikonočnih praznikih za one, ki se hočejo usposobiti za učitelje tega jezika. Tečaj se vrši v Draždanih in predavalo se bo od 29. marca do 2. aprila vsak dan po štiri ure. Oglase se naj zainteresenti najpozneje do 20. marca pri „Sächsisches Esperantoinstitut, Dresden 20“.

v Osemdesetletnica prof. Josipa Kolača. Dne 15. je slavil svojo osemdesetletnico znani slavist profesor Josip Kolač, ki je bil dolgo vrsto let

profesor slovanskih jezikov na češki visoki šoli. Učil je svoje dijake ruskega jezika od leta 1834 in poljskega od 1886. Nato je pa predaval tudi srbohrvatski jezik od leta 1883 naprej. Profesoroval je najprej na češki politehnik, nato pa na vseučilišču. Napisal je rusko slovnico, ki je doživela že peto izdanje in razne razprave o staroslovenskih rokopisih, pisanih v cirilici in glagolici. Ta dela so raznesla njegovo ime po celem svetu. Obelodanjeval je svoje spise po znanstvenih časopisih ruskih in čeških. Prevedel je na češko Mažuraničev ep „Smrt Smail age Čengijica“ in „Pobratimstvo“ Luke Botiča. Kolaf je sedaj knjižničar muzeja češke kraljevine.

v Širjenje marijavitov. Sekta poljskih marijavitov, odpadnikov katoliške vere v ruske Poljske, se naglo širi. Družba, ki je bila osnovana po zimi 1906, že ima več kakor 200.000 pristašev. Nedavno so se marijaviti spojili s starokatoliki, ki so jim voditelja Kovalskega posvetili za škofa. — Oni žive skromno, pobožno in so zelo delavni. Na nekaterih krajih se organizirajo po komunističkih načelih. Oni ne priznavajo papeža, si volijo duhovnike sami, ki jim opravljajo službo božjo na maternem jeziku in vsi kisoko cenijo svoj materni jezik. Vsi marijaviti so pristaši svobode nauka, širijo posveto med narodom, pobijajo klerikalizem in njihovi duhovniki so v pravem pomenu besede asketi. Marijaviti niso protivniki Rusov in radi tega jih sumničijo drugi Poljaki ravnodušnosti v narodnih zadevah in jih dolžijo, da so tajno dogovorjeni z rusko vlado, kateri pripravljajo zemljo za sejanje pravoslavlja. Trdijo pa odločno da to ni resnica in očitno je, da so odpadli le za to, ker jim ni za sodobne katoliške nauke.

v Ruske gospe in vojna intendantca. Liga ruskih gospa se je obrnila na generalnega vojnega intendanta Šuvajeva s prošnjo, da namesti pri vojni intendantci njene članice. Liga razlaga v prošnji, da so žene zelo izvedene v gospodarskih vprašanjih, izlasti kar se tiče preskrbljenja z živim in da pridobi ministerstvo z nastavljenjem žen dosti oficirjev za vojno službo, ki so sedaj zaposleni v intendantci. Tudi v vojskinem času bodo članice lige baje vedele, kaj je njihova dolžnost.

v Vojvoda Orleanski-toreader v dobrodelne svrhe. Vojvoda Orleanski, ki se nahaja ta čas v Sevilli, se je pridružil španjolskim kavalirjem, ki se bodo za koji dan v dobrodelne svrhe producirali kakor toreadorji. Vojvoda bo ob tej priliki jahal prekrasnega andaluzijskega žrebca dona Antonija Muire. Bik, na katerega bi imel navali, je eden namočnejših in najbesnejših v Andaluziji. Razven vojvode bodo sodelovali še vojvoda Montpensiere, princ Reinera in princ Genaro.

v Gospa Steinheil v Parizu. Gospa Steinheil je posetila te dni Pariz pod imenom tete Lilly. Da izbegne raznim neugodnostim, si je napravila na glavo belo lasuljo, a spremljal jo je neki angleški častnik, ki jo je izdal za svojo teto. Ta ženska postaja zopet romantična.

v Deficit „Ila“. Mednarodna razstava zrakoplovcev v Frankfurtu (Internationale Luftschiffer-Ausstellung — od tod ime „Ila“) je končala z deficitom 200.000 marek. Razlogi deficitu so v prvem redu nepovoljno vreme, drage razstavne gradnje in neuspeh poedinih podjetij, katera je poskusila „Ila“.

v „Split“ ne „Spljet“ se imenuje dalmatinsko mesto, kakor je odločil občinski svet. Jugoslovanska akademija pri tem baje nima nič odločevati, ker ljudstvo, ki je merodajno, govori „Split“.

Aleksander Karajorgjevič se ob priliki poseta kraljeve bolgarske rodovine v Belemgradu oficijelno zaroči z bolgarsko princesinjo Evdoksijo. Kakor znano, je Aleksander srbski prestolonaslednik.

Štajerske novice.

a Nemški poslanec pl. Stransky je govoril v državnem zboru o narodnih pravicah ter rekel, da Nemci zahtevajo za nemško ozemlje le nemške uradnike. No, kar zahtevajo Nemci za nemško ozemlje, to smemo mi Slovenci zahtevati vendar tudi za slovenske pokrajine, namreč slovenske uradnike. Isti poslanec je trdil, da hočejo Nemci uganjati le narodno politiko! Ako pa naši poslanci isto storijo, potem jim pravijo Nemci: Nationale Hetzer! Kaj ne „Štajerc“!

Zelo važno besedo je izrekel včerajšnji „Slovenec“. V članku, kjer zagotavlja javnost, da je S. L. S. res katoliškega prepričanja, bemo odstavek: „Končno pa — in to je najbolj važno — takozvani politični klerikalci niso naši pristaši. Človeka, ki ne veruje, pa išče pri nas profita, se pozna že od daleč. Takih ljudi ima vsaka stranka zadosti okoli sebe, vsaka stranka tudi ve, koliko sme zaupati in zidati na nje.“ Trde so besede, kdo jih more čuti? Odkrito priznamo, da smo mislili, da so oni, ki pišejo v „Slovenca“, izgubili že zadnjo troho poštenja, a včerajšnja številka je pokazala, da je še vendar nekdo obrnil neki značaj. Ali kaj porečejo k temu razni politiki, recimo Šuklje, Verstovšek in drugi in kaj

Šušteršič, ki je vendar kot klerikalec in pol uradno povedal, da klerikalcu ni treba vere?

Klerikalci so nam v sramoto. Zopet izrabljajo vsi nemški in nemškutarski listi in lističi duševno bedo slovenskih klerikalcev in nas vse Slovence sramotijo. Zadnje izdaje prinašajo pod naslovom „Windische Wissenschaft“ posnetek klerikalnih neumnosti in pravijo, vđite jih, to so slovenski učenjaki. Pribijajo, kako neumnost je že včasih kak katoliški nčenjak razdril v „Katoliškem Obzorniku“, da ga je uredništvo moralo samo desavuirati. Spominjajo, kako je mariborski bogoslovni „Voditelj“ pokrtačil nčenjaka Evangelista Kreka radi njegovih svetopisemskih odkritij in konečno imajo še v delu lobanje dr. Mantuanija. To so taki katoliški škandali, da Slovenci kot narod ne maramo biti za nje odgovorni. Naj si klerikalci preiskujejo biblijo kakor hočejo in naj ima katoliška luč Mantuani neumno želvo mesto človeške lobanje, kaj to nam mar? Po njevi politiki je še morala priti želvina veda. Mi nismo krivi, nas je samih sram!

Občinske volitve v Petrovčah. Naskočili smo prvokrat klerikalno trdnjavo v Petrovčah — in kakor kažejo številke, ne brezuspešno. Res je, da nismo zmagali — ali da razpolagamo v občini s trdno oporbo samostojnih in zavednih domačinov, to je nedvomno dokazano. Splača se pobaviti z nekaterimi pojavi pri teh volitvah. Po naših dopisih in člankih iz Petrovč, kateri do pičice odgovarjajo resnici in kateri so bili po mnenju ljudi, ki petrovške razmere poznajo, še vse premalo ostri, vedo sedaj tudi ostali naši somišljeniki, kako so klerikalci v petrovški občini gospodarili. Razmetavalo se je občinsko premoženje, kradel in razdeljeval se občinski denar — tako, da so bile oblasti prisiljene k najodločnejšim korakom — in vendar so se na povelje duhovnikov izvolili v občinski odbor isti možje. To kaže na eni strani politično nezrelost in nesamostojnost naših ljudi, ki se dajo od duhovnikov tako preslepit, da delajo v lastno škodo, na drugi pa kaže vso odkritosrčnost in korupcijo klerikalizma. Kdor dela na roke duhovnikov, lahko počenja kar hoče; štiti in brani se ga v imenu svete vere. Duhovniki izrabljajo ves svoj vpliv pri ljudstvu v to, da se izvolijo njihovi pristaši — naj že bodo potem npravno kakršnikoli. Nam prav; toda javnost naj vidi, kaka sleparstva se gode pri nas z geslom „vere“ in „krščanstva“ in kaka je klerikalna zasebna in politična morala. Naj bi se zato vsi dobro misleči prijatelji naroda z vsemi močmi potrudili, da bi čim preje ubili v naši javnosti ljudske sleparje in zastrupljevalce.

a Cesar - Jožefovo slavje so dne 13. marca priredili v Mariboru v mestnem parku pred njegovim spomenikom člani „Germanenverbanda Alldeutschland“. Neki dr. Ursin je govoril slavnostni govor, v katerem je obžaloval, da je ta res in edino nemški knez, h kateremu so hrepenela in še hrepenijo srca vseh Vsenemcev, že pred več kot 100 leti umrl. Ko se je navdušenje, izzvano od govora nekoliko poglelo, so položili sesarju Jožefu II. črnorudečrumen trak na vencu pod noge in da postane slavje „hehr und würdig“, so še zapeli, die Wacht am Rhein. Ej, seveda, če mislijo, da je bil Jožef II. tak, kakor ga slavijo, potem bi Vsenemcem seveda danes kaj dobro došel!

Iz Koprivnice pri Rajhenburgu nam je poslal krajni šolski svet uradni popravek, da tamonje šole ne obiskuje 350 temveč samo 233, gospodje so celo zapisali z besedami „dvestotintrideset“ otrok. Podpisan je nek gospod Kokočič. Bi nas veliko bolj veselilo v interesu koprivniške šole, ako bi nam ta g. Kokočič, ozir. župnik Prešeren, mogel z mirno vestjo poslati popravek, da je razširjenje šole res nepotrebno (dvorazrednica z 233 otroci!) in da ne bodo Koprivničani raje kupili novih zvonov temveč skrbeli za zdrave šolske prostore svoji deci. Ta popravek potrjuje samo potrebo in upravičenost našega dopisa.

Ubogí Nemeč. Pa je res odveč! Ne samo, da jih Slovenci tako kruto zatirajo in izrivajo iz njihove prirodne zemlje, sedaj jih je še začela daviti celo državna oblast. In kako? Gresta dva g. državna pravdnika, pa zapleni eden „Marburg. Zeitung“, drugi pa „Deutsche Wacht“, obe nakrat. In radi česa? Prva se je lotila finančnega ministra Poljaka Bilinskega in po njem države na način, ki je varen samo kje za državnimi mejami, druga pa dolži svojega pravdnika, da zastopa oficijelno — slovensko politiko. To mora slednjic vendar biti temu in onemu odveč.

Sadovi nemške šole. Iz Ptuj se nam piše: Nedavno zabodel je učenec nemške ljudske šole v Št. Lenartu slovenskega učenca iz samega narodnega sovraštva z nožem. V nemški deklški šoli v Ptuj pa je neka desetletna učenka pokradla svojim učenkam vse, kar ji je pod roko prišlo, kakor bluze, pelerine, rokavice, robce itd. Vzgoja v nemških šolah je torej res izborna!

„Zagovarjal se je slovensko“ — „verantwortete sich windisch“, tako namreč pišejo nemški listi o vsakem Slovincu, ki pride radi raznih pogreškov pred sodnijo, češ, glejte, kaki lopovi so Slovenci! No, če bi mi o vsakem nemškem potepuhu in goljufu pisali, da se je zagovarjal nemški, potem bi še le naši čitatelji videli, da smo Slovenci proti nemškim lopovom pravi angelji.

Svarilo pred nemškimi agenti! Mi smo že opetovano opozorili slovensko javnost, naj se čuva tujih agentov, zlasti takih, ki ne znajo slovenski. Po slovenskih krajih se klati nebrot različnih agentov, ki živijo večinoma od goljufije. Tako je bil pred kratkim obsojen v Ljubnem nek Karl Proksch iz Dunaja na dva meseca ječe, ker si je različne premije, ki jih je inkasiral, pridržal zase. Nek agent Josef Glauninger iz Gradca pa je bil radi goljufije in poneverjenja obsojen na sedem mesecev ječe. Torej pozor pred nemškimi goljufi!

a Iz Gaberja. Opozarjamo celjske in gaberške Slovence še enkrat na občni zbor Ciril in Metodove podružnice za Gaberje in okolico, kateri se vrši jutri v petek, dne 18. t. m. ob pol 8. uri zvečer v „Sokolskem domu“. Prosimo obilne udeležbe. Odbor.

a Slovenskim štajerskim učiteljem in učiteljicam na vednost! Ker so nekateri časopisi prinesli neresnično naznanilo, da ima „Zveza“ svoj glavni zbor na Jožefovo, bodi tukaj še enkrat povedano, da se vrši „Zvezino“ zborovanje, kakor je bilo prvotno določeno 3. aprila t. l. v Celju.

J. Mešiček.

a Tat in vlomilec Pogačar se je baje te dni oglasil pri Majdiču v Celju in je prosil za službo. Neki uslužbenec ga je še le spoznal, ko je že odšel. Gotovo si je hotel pri Majdiču zopet sanirati finance. Oblast išče skrbnega fanta.

O „zatiranih“ Slovincih ve zmirom dosti povedati „Deutsche Wacht“. Sedaj dokazuje, kako hinavski so Slovenci, če pravijo, da so zastavljeni in utemeljuje to tako-le: „Vsako leto prosi nekaj visokošolcev (Kje? Kdaj?) za enkratno podporo. Letos je bilo 45 prošenj in med prosilci 28 Slovencev...“ Da, da, prosi Slovenec lahko, samo če kaj dobi!

Iz poštne službe. Poštno in telegrafno ravnanje za Štajersko in Koroško je imenovalo absolviranega jurista Karola Novaka poštним praktikantom.

Celjski socialisti zapustijo svoje dosedanje prostore pri „Zelenem travniku“ in se preselijo v gostilno pri „Jelenu“ na Graški cesti. Upamo, da ne bodo tam nadalje gledali sčudmarkinih šibic.

Nesreča s puško. V nedeljo se je ustrelil po nesreči s svojo puško 42 let stari posestnik v Kozjem Mihael Jug. Spremljal je svojega svaka s puško v roki, kar se mu ona sproži in ga zadene krogla vzadi v glavo, da je pri priči umrl. Da so odrasli ljudje tako neprevidni!

a Umrl je včeraj jutraj v Celju klobučar Fröhlich.

a Nesreča na žagi. Na Teppejevi žagi v Vitanju se je zgodila pred dvema dnevi strašna nesreča. Neki vajenec je šel brez dovoljenja v spodnji del žaginega poslopja, kjer je ravno žagar nekaj popravljal. Ta je učenca takoj zapodil in ko je fant šel, ga je zgrabila transmisija, potegnila k stropu in vrgla v betonovo soho s tako silo, da je obležal z razbito glavo. Lastnika in nadzorstva krivda baje ne zadene.

a Strašen požar na Murskem polju. Iz Vučjevsi se nam piše včeraj 16. t. m.: Sinoči med 9. in 12. uro je upepelil grozen požar več ko polovico (če ne tri četrt) vasi Berkovci v lju-tomerskem okraju. Ogenj je bil — kakor prej že parkrat — tudi topot brezdvomno naleknjen. — Jaz sem bil slučajno v Seliščih, odkoder smo hodili trije potem na 1 km blizu požara. Zgoreti je moralo tudi precej živine, ker element je divjal naprej z nevzdržno besnostjo in urnostjo.

a Znake za revizorje po vlakih je uvedlo železniško ministerstvo, ker se je večkrat nameril za revizorje, ki jih ni mogel nikdo poznati kot take, kak neprijeten slučaj. Omenjeni znak je iz

posrebrenne kovine — uradne osebe ga bodo nosile samo pri opravljanju svojega posla — kaže krilato pero z dvema trakovima in latinskim napisom „revizor“.

a Zborovanje starokatolikov. V petek bode v Japlavih dvoranah v Gradcu javno zborovanje starokatolikov, pri čemur bo govoril pridigar in sinodalni svetnik Jožef Ferik (bivši slovenski frančiškan) o desetletnem gibanju „proč od Rima“. Razpravljati bode tudi o položaju, ki je nastal, ker ga oblast ni hotela potrditi za župnika.

a Janina Borowska, ki je bila tožena, da je umorila odvetnika dr. Lewickega v Krakovem in je bila potem od lvovske porote oproščena, živi sedaj v Rogatcu. Ker z nikomur ne običuje je dolgo niso poznali. Sedaj pa poročajo „Slov. Narodu“, da je žena, ki so jo smatrali za bogato Rusinjo, Borowska.

Slovenci za — lege nazionale! Pred kratkim se je čitalo v časnikih o velikih uspehih, ki jih je dosegla „lega nazionale“ zadnje leto pri nabiranju prispevkov ter se je posebno naglašalo, da se ima v prvi vrsti zahvaliti za te uspehe uradnikom zavarovalnice „Assicurazioni Generali“, kateri so se zavezali za „lego nazionale“ darovati vsako leto večjo vsoto. Ker je pri „Assicurazioni Generali“ zavarovanih tudi mnogo Slovencev, so torej dotični slovenski zavarovalci neposredni podporniki strupenega laškega šolskega društva, ki hoče slovenske otroke oropati materinega jezika.

Trezni postajamo! Krog graške „Tagesposte“ mora veti zadnje tedne neki nenavaden veter. Vsakdo še ve, da je bil to eden najbolj nemških listov na Avstrijskem, ki ni Slovanom nikoli nič privoščil, in je še zlasti Slovincem onobetvo, ki so jo kedaj od viade dobili, hotel od ust odtrgati. Nekoliko tednov je pa že precej drugače, nam Slovincem že celo priznava pravico do skromnega življenja, da, tudi tako daleč je že, da bi nam že kako drobtinico odstopil, če že res mora biti. Zelo rad se je tudi bavil s Poljaki in davaj Prusom razne nasvete, kako bi jih najprej ugonobili. Danes pa že v uvodnem članku žalostno konstatira, da je čisto prav, če Nemčija ne dela po razlastitvenih zakonih proti Poljakom, ker itak ni dosegla nikakih uspehov. Vemo sicer, da pišejo v „Tagespostu“ zviti lisjaki z ozirom na avstrijske Poljake, a veliko je že, da ta list sploh tako piše. Kakor se vidi, se še utegnemo sčasoma sporazumeti, če ohranijo gospodje to dobro voljo. Kaj pa da, mi ostanemo kakor smo b'li!

Uvoz bosanskih buš. Na Spodnjem Štajerskem se je v jeseni pretečenega leta prodalo za čuda buš; poznam Hrvata, ki jih je samo v Savinski dolini prodal nad 1200 in takih tržcev je bilo več. Ljudje se dajo zaslepiti od nizkih cen, ne pomislijo pa, da je meso trdo in brez soka, da ima neprijeten duh in da odpade veliko večji del teže na kosti kakor pri naših domačih pasmah. Bušo kupiti, jo rediti in prodati mesarju se sploh jako slabo izplača. Če se žival zakolje doma, že še gre, toda samo dokler je paša; v hlevu rejena bušica pa stroškov vsled visokih cen nikakor ne more povrniti. Ne vemo tudi, če se na meji dovolj skrbno pazi, da se nam ne vtihotapi kakšna kužna bolezen. Ker pride bušje meso ceneje nego naša govedina, vpliva import teh živalic seveda zelo neugodno na cene naše živine. Lani tega še sicer ni bilo čutiti, ker se je število govedi vsled suše v letih 1907 in 1908 zdatno zmanjšalo in ker je poginilo mnogo svinj na rdečici. Toda bati se je, da se polagoma prebivalstvo na to živinico navadi in da se uvoz v prihodnjih letih ne bode zmanjšal. Občine in posamezniki! Pobriganje se za svoje gospodarske koristi! Vaša dolžnost je, da zabranite gonjajem pasti svoje mršave črede po ob cestah ležečih travnikih. To je skoro edina pot, da se obteži import in da se obvaruje kmeta živinorejca jako občutne škode, dokler se ta uvoz ne omeji postavnim potom.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vlijudno vabimo na novo naročbo, stare p. n. naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo zopet ponove.

„Narodni Dnevnik“

velja za avstro-ogrske dežele:

celoletno	K 25—
polletno	„ 12'50
četrtletno	„ 6'30
mesečno	„ 2'10

Za Nemčijo:

celoletno	K 28—

Za vse druge dežele K 30—.

Naročnina se pošilja naprej.

Upravništvo „Narodnega Dnevnika“.

V MARIBOR!! Na Jožefovo se v slovenskem gledališču igra „Svetinova hči“. Slovenci, ogledite si ta krasni tridejanski igrokaz!!

Druge slov. dežele.

Shod slovenskih zdravnikov v Ljubljani, katerega se je udeležilo krog 70 tovarišev se je zelo dobro vršil in je bil nad vse zanimiv. Shod, katerega so se udeležili poleg kranjskih in štajerskih Slovencev tudi zastopniki iz Koroškega, Goriškega in Trsta, je otvoril ob 6. zvečer v dvorani »Mestnega doma«, dr. vitez Bleiweis Tersteniški. Pozdravil je navzoče goste in dr. Tavčarja, ki je govoril o pomenu shoda in mu želel lepega uspeha. Za predsednika so predlagali dr. Rakeža iz Šmarja pri Jelšah, za podpredsednike dr. Jankoviča iz Kozjega in dr. Hudelista iz Velikovca. Dr. Rakež je utemeljeval radi česa se mora slovensko zdravništvo združiti. Prikazal je, kako niso lani pustili v Budimpešti v predsedstvo onih zdravnikov, kojih narodi ne tvorijo lastne države in kako se potem Slovani občega shoda sploh niso udeležili. — Dr. Defranceschi iz Novega mesta je poročal o predlogu, da bi se naj bolniška blagajna razširila v smislu, da se morajo tudi oni uslužbenci zdraviti po znižani ceni, ki imajo 3 mesečno odpoved in do 3600 kron dohodka. Organizacija avstrijskih zdravnikov je proti temu protestirala, ker se s tem zmanjšajo zdravnikom dohodki. Tudi Slovenci so proti temu. Vse naj ostane pri starem in meja bodi 2400 kron letnih dohodkov pri bolnikih. Po tem se je vršila volitev v centralni odbor slovenskega zdravniškega društva in volitev odposlancev na zdravniški shod v Sofijo. Voljeni so dr. vitez Bleiweis Tersteniški v predsedstvo, za delegate pa dr. Šlajmer, dr. Defranceschi in dr. Jankovič. Za volitvijo se je takoj vršilo mesečno zborovanje kranjskih zdravnikov, pri katerem je predaval dr. Pečnik zelo zanimivo o simulantih pred sodiščem in težavah, dognati resnico v marsikaki zadevi. Predlagal je, da bi bilo treba poškodovance po dvakrat preiskati in se je odločno obrnil proti paragrafu 155 a, ker sodišče nikoli ne preiskuje, se je li dal poškodovanec preiskati od koga ali ne. Zahteval je za one, ki so se dali zdraviti od raznih bab, mazačev in vračev, kateri so jih s svojo umetnostjo le še bolj pokvarili in predali smrti, za te je zahteval, da naj sodišče sodi njihovim poškodovateljem bolj milo. — Po predavanju se je začela v Uniovi dvorani prijateljska zabava, pri kateri so zdravniki brez ozira na politično osvedočenje nabrali za CM obrambni sklad 400 kron. To je pač krasen zaključek shoda.

v Župan Hribar je bil zopet na Dunaju pri slovitom zdravniku Holzknechtu, kiga je z Röntgenovimi žarki na novo preiskal in izjavil, da se operacija za sedaj še ne da dovoljno izvesti.

v Dva Štajerca sta dezertirala od vojaške posadke 47. pešpolka v Korminu. Javila sta se laški vojaški oblasti v Vidnu.

v 4500 kron čistega dobička je vrgel ples, ki ga je priredila možka in ženska podružnica šulferajnska v Celovcu.

v Za ljubljanske uboge je poslal grof Oton Harrach 2000 kron.

v Lepa slika. V torek se je vršil v hotelu „Ilirija“ v Ljubljani občni zbor pomočnikov gostilničarske zadrage, ki šteje 600 članov. Štirje pritepeni tujci, (tudi „Uniovi“ uslužbenci) so se začeli njedati, zakaj ne dobivajo nemških vabil in in repenčenja se je predsedstvo tako ustrašilo, da da je začelo nemško obravnavati. Med 600 člani radi štirih, ki pravijo da slovensko ne umejo!

v V Riemanjih prične v soboto 19. tm. po dolgem času služba božja pod novim župnikom.

v Ljubljansko tobačno tovarno nameravajo razširiti, ker primanjkuje prostorov.

Narodni gospodar.

Nekaj o žitnem prometu.

Že od starodavnih časov sem tvoril pridelovanje žita temelj vsega kmetijstva in torej tudi temelj civilizacije. Žito glede zemlje ni posebno izbirčno, uspeva pod različnim podnebjem in vrh tega je njegovo pridelovanje precej enostavno. S to gospodarsko stroko se morejo torej pečati tudi rodovi na nizki stopnji prosvete. Ti pa razpolagajo z obširnimi zemljišči in ceno delavno močjo in tako skoro onemogočajo pridelovanje žita v deželah na visoki kulturni stopnji, kjer je le malo zemlje na razpolago. Vsled tega se ta kmetijska stroka vedno bolj premika iz zahoda proti vzhodu. Tudi pri naš na Slovenskem se pridelovanje žita prav slabo obnese in se vedno bolj omejuje, da se zadobi prostora za okopavine, za krmske in industrijske rastline.

Žito vsebuje 50—75 delov škroba, 7—13 delov proteina ter mnogo dušika prostih redilnih snovij. Te sestavine usposablajo žito za vsakdanji kruh, za krmiljenje domačih živalij ter za izdelovanje piva, škroba in žganja. Vsled te neizmerne važnosti žita, si mora vsaka država, ki

ga ne pridela dovolj sama, zasigurati red in zanesljiv dovoz, kar pa doseže s tem, da poskrbi za ceno prevozna sredstva.

Ker se da žito mnogo let brez škode hranjevati — celo v egiptovskih piramidah so našli kaljivega pšeničnega zrna —, je važen predmet svetovnega prometa. Žitna trgovina ima neprecenljivo važno in blago nalogo shranjevati prebitke bogatih letin za slabe čase ter skrbeti za neprestano izjednačbo med žitorodnimi poljedelskimi državami in močno obljudenimi obrtnimi deželami.

Današnji ogromni mednarodni promet z žitom, ki brati narode čez neizmerno morsko ploskev, se je začel razvijati šele v 19. stoletju vsled velikanskega napredka na prevozno-tehničnem polju. Ljudstva in državni činitelji so dolgo opazali nepričakovan razvoj žitne trgovine sumljivo in bojzljivo. In sicer ne popolnoma brez vzroka. Bali so se, da bi utegnili žitni špekulantje za časa draginj z zadrževanjem svojih zalog občno bedo izkoriščati v sebične namene ter tako lakoto le še pospešiti. Toda, kjer so predpogoji za intenzivni žitni promet dani, bi bile dandanes take umazane nakane pač naravnost smešne. V Rusiji, kjer je zaradi velikanskih daljav železniška mreža še jako redka, umrje še leto za letom na stotine ljudi lakote, dasi baš ta država zalaga skoro celo ostalo Evropo s svojimi pridelki; brez cenih in brzih prevoznih sredstev je pomoč za časa ujm malodane izključena. Kjer se pa nahajajo dobro razvita prevozna sredstva, so pač draginje in lakote, katere so bile še do srede 19. stoletja groza in strah prebivalstva, nemogoče.

Kaj čuda, da je napolnil promet z žitom prebivalstvo z navdušenjem in občudovanjem. Jedin, ki ni pozdravil razvoja žitne kupčije z veseljem, je bil kontinentalni kmet; vstrašil se je prevelikega dovoza iz prekmorskih dežel, s katerim ni mogel tekmovali — in v istini žitna cena je padla jako globoko.

A ne imeli bi prav, ako bi trdili, da je razvitek žitnega prometa deloval le pogubonosno za kmečko eksistenco. Res je sicer, da je dovoz žita deloma oropal naše pokrajine zlatega poletnega kinča, toda vzbudil je ob enem kmeta iz dolgotrajnega spanja, ga prisilil misliti in obdelovati svojo zemljo bolj intenzivno in razumno. Kmet je pa tudi izpoznal, da ima on kakor vsi drugi slojevi pravico zahtevati od države zdatnega carinskega varstva svojih pridelkov.

Toda carina na dovoz žita in z ozirom na naše mnogoštevilne nekmečke revne sloje nikdar ni bila tako visoka, da bi zamogla pridelovanje žita napraviti zopet dobičkanosno; imela je pač že od nekdanj samo namen obvarovati kmeta pred gospodarskim polomom oziroma olajšati mu prehod od pridelovanja žita do intenzivne živinoreje ali kake druge kmetijske sroke.

In ta preobrat se je večinoma že dovršil. Kmet prideluje — kar je popolnoma prav — žito za svojo rabo; prodaja ga pa pri nas malo. Draginja je pa baje že zelo občutna in v avstrijskem parlamentu se je izvolil odsek, kateri bi naj „študiral“ njene vzroke.

Slovenci smo po pretežni večini kmetje in zbog tega glede žitnega prometa kot odjemalci mnogo važnejši nego prodajalci. Če se bi zahtevalo od kmetov žrtve, da se draginja ublaži, bi bilo za nas Slovence najbolj umestno, če to sploh dovoljuje agrarna solidarnost, privoliti, da se počasi žrtvujejo žitne carine, katere v resnici najbednejšim ljudem pddražujejo vsakdanji kruh. Domača žitna produkcija bi pa še ob tako visokih carinah ne mogla zadostovati. Pa še nekaj nam je pomisliti! Ako bi žrtvovali žitno carino, bi vsak kmet prideloval žito le za dom ter bi opustil njive, posejane z žitom za prodajo. Na ta način bi se zadobilo še dokaj prostora za krmske rastline. Potem nam bi bilo še-le mogoče braniti živinsko carino z vsemi silami, kajti naša živalska produkcija bi popolnoma zadostovala za domači konzum in če bi prebivalstvo še tako naraslo.

J. S. ml.

Po svetu.

a V Varaždinu je 11 občinskih svetnikov odložilo mandate in predložilo spomenico, v kateri naglašajo, da ne morejo več prenašati frankovskega terorizma. Upajo, da vlada obč. odbor razpusti in razpiše nove volitve.

a Kopniški stotnik v novi izdaji. Celi Rim se smeje sledečemu dogodku: V soboto pride v igralno dvorano v hotelu „Excelsior“ velik, elegantno oblečen mož v spremstvu štirih oseb in zakliče: „Jaz sem policijski komisar! Nihče se naj ne gane! Vsak imenuj svoje ime, rojstni kraj!“ Po teh besedah je pobral komisar po vseh mizah denar igralcem v znesku 50.000 lir in izginil. Igralci so bili kakor okameneli in nobeden ni upal niti črhnuti. Dozvedni komisar je še pred odhodom zaklical: „Pravzaprav bi vas moral vse zapreti, pa ker ste iz boljših rodbin, Vas pustim!“ Ko so se igralci zavedli od strahu, so prišli na to, da so bili prav premeteno — oropani.

a Lucchenijev kompanjon. Švicar Kristijan Keppeler, ki so ga v Cincinnati vjeli, je priznal, da je bil udeležen pri umoru cesarice Elizabete, da je Luccheni le izvršil umor po načrtu, ki ga je on sestavil. Priznal je tudi, da je bil upleten še v več drugih atentatnih komplotov.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

Državni zbor.

Dunaj, 17. marca. Danes ob 11. uri 10. minuti je otvoril predsednik Pattaj sejo in po izvršitvi dopolnilnih volitev v odbore je prišla na vrsto razprava o pijančevanju. K tej se je oglasil češki poslanec Fresl, ki je govoril nemško in po tem češko, slikal alkoholizem kot največjo nevarnost in zatrdil, da se z nameravanimi zakoni pač ne bode dalo priti temu zlu do živega. Pravil je, da ljudstvu treba pomagati priti na višjo stopnjo gospodarskega blagostanja in da ga treba kulturno dvigniti. Ta način pa ni sposoben za to in za to bode on glasoval za odklonitev.

Kralj Eduard v Carigradu.

Carigrad, 17. marca. Po Carigradu krožijo vesti, da bi imela početkom prihodnjega meseca posetiti sultana angleški kralj Eduard in princ Wales. Poslanik Hove je baje obvestil sultana o tem nameravanim koraku, kar v vladarjevi bližini odločno zanikajo.

Sultan na potovanju.

Carigrad, 17. marca. Sultan namerava poleti obiskati Macedonijo in staro Perzijo (?), kjer leži pokopan sultan Murad II. „Sabah“ poroča, da obišče sultan tudi Mekko.

Sporazum med Rusijo in Japonsko.

London, 17. marca. Iz Pekinga javljajo, da bode prišlo med Rusijo in Japonsko do nekega posebnega dogovora (aliance) radi Mandžurije in Mongolije, vsled katerega bi bilo nadaljne sovraštvo nemogoče.

Kralj Ferdinand v Carigradu.

Sofija, 17. marca. V nedeljo, dne 20. t. m. odrine bolgarska kraljevska dvojica v Carigrad. Spremljali ju bodejo ministri Malinov, Paprikov in Lijačev. Potovanje bo trpelo radi dejstva, da bodejo stambulovci radi dogodka v Ruščuku priredili več protestov.

Volitve na Ogerskem.

Budimpešta, 17. marca. Predsedništvo zastopniške in magnatske zbornice se je zedinilo, da bode sklicana prva v ponedeljek ob 10., druga pa ob 4. uri. Kedaj se bodo vršile nove volitve, še ni znano. Obstojite pa dve alternativni. Ali se bodo vršile med 20. in 30. majem, ali pa med 1. in 10. junijem.

Volilno pravo na Pruskem.

Berolin, 17. marca. Radi odklonitve volilne preosnove še vlada vedno veliko razburjenje. Na levi stoječi listi poročajo, da se razburjenost ne bode polegla, pač pa da bode vedno naraščala in dobivala tal med širokimi sloji.

Tržne cene.

16. marca.

Dunaj: Nižja poročila iz Amerike in neugodne vesti iz inozemstva so uplivala, da je tendenca opešala. Ker lastitelji niso bili spravljivi, je ostala pšenica na isti ceni, dasi ni bilo nikakega veselja do kupčije. Rž in kornuza je bila po 5 v ceneja. Ječmen miren, oves brez pomena.

Budimpešta. Svinjad: ogrske stare, težke 158 do 160 v. mlade težke 167 do 168 vin., mlade, srednje 167 do 168 v, mlade, lahke 170—172 vin. Zaloga 27.813 komadov. Prignano 265 komadov, odgnano 912. Ostalo torej 27.813 komadov. Tendence živahna.

Budimpešta. Pšenica za april K 13'54 pšenica za maj K 13'36, pšenica za oktober K 11'07, rž za april 8'45, rž za oktober K 8'17, oves za april 7'27, oves za oktober K —, kornuza za maj K 6'17, kornuza za julij K 6'33, ogrščica za avgust K 13'50. Pšenice se zmerno ponuja in kupuje. Tendence trdna, promet 14.000 q, efektivna pšenica za 10—15 v nižja, rž in kornuza 5 v ceneja. Vreme lepo.

Sladkor. Trst. — Centrifugal Pilés prompt K 40 do K 40⁵/₈ za dobavo 40¹/₂ do 41. Tendence mrtva.

Budimpešta: mast svinjska K 190—namizna slanina 165—.

Listnica uredništva.

Podsredška okolica: Razmere pri Sv. Lenartu nad Laškimi smo itak opisali v posebnem dopisu in je torej poziv nepotreben. Ali ne? Hvala in pozdrave! — Maribor: Vsebina „Svetinove hčeri“ predolga! List je majhen — kaj pa bi rekli naši bralci drugod! Ne bo slo brez tega? Priscrne pozdrave in hvala za pozornost!

Izjava.

Jaz Marija Repič, posestnika hči na Polzeli bš. št. 13, izjavljam, da nimam nobenega povoda očitati gg. Cimpermanu in Dreščik-u, da bi bila ona pisca pred kratkem na Polzeli krožečih žaljivih pisem.

Polzela, 15. marca 1910.

194 1

Marija Repič.

Adolf Bursik

čevljar v Celju, poleg kapucinskega mosta

izdeluje vse različne vrste obutal v modernih fazonah in po solidnih cenah. V zalogi ima tudi zgotovljeno obutev.

Ženitna ponudba.

V večjem obsegu obrtnik in posestnik, samec 30 tih let, v lepem trgu Sp. Štajerja, si želi seznaniti z dobrosrčno gospodično do 25 let staro, katera ima do 15.000 K dote. Prednost imajo gospodične z dežele in katera govori tudi nemško. — Ponudbe s sliko naj se blagovolijo poslati, diskretno do 28. t. m. pod naslov **A. Wallis, M. V. Maribor, Bergstrasse šte. 4.**

Velikonočne dopisnice

kakor tudi za godove s cveticami itd. se dobivajo v velikanski izbiri pri

Goričar & Leskovšek v Celju

trgovina s papirjem in pisalnim orodjem.

Na debelo in drobno.

177 88-3

Na debelo in drobno.

Vabilo na

prvi redni občni zbor

Prve južnoštaj. vinarske zadruge v Celju, r. z. z o. z.

ki se bo vršil

v soboto, dne 19. marca 1910 v celjskem Narodnem domu popoldne ob 2. uri.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva. — 2. Poročilo nadzorstva. — 3. Odobrenje računov za leto 1909. — 4. Dopolnilne volitve v nadzorstvo. — 5. Gospodarsko predavanje. — 6. Slučajnosti. — K obilni udeležbi vabi

197 1

Načelstvo.

196 1

Ne 81/10.

Prostovoljna sodna dražba nepremičnin.

Pri c. kr. okrajni sodnji v Konjicah je na prošnjo lastnika gospoda Karla Stift, zastopane po gospodu dr. Ivanu Rudolfu, odvetniku v Konjicah, na prodaj petom javne dražbe sledeča napremičnina — brez pritklin, za katero je določena pristavljena izklicna cena in sicer:

1. za slučaj, da se oglasi kupec za celo zemljišče: vse vinogradno zemljišče vlož. šte. 114 kat. obč. Skalice, ki meri 5 ha 92 a 88 m², obstoječe iz gosposke hiše, viničarije, vinogradov ter gozdov. Izklicna cena je 32.000 K;

2. za slučaj, da se ne oglasi kupec za celo zemljišče, pa v 6. skupinah in sicer:

1. Skupina:

obstoječa iz gosposke hiše, hleva, koč, gozda, 2 pašnikov, 2 vinogradov in sadnega vrta, v celotni meri 2 ha 68 a 53 m² za izklicno ceno 13.200 K;

2. Skupina:

obstoječa iz 3 vinogradov, njive, pašnika in travnika, v meri 97 a 54 m², za izklicno ceno po 3.000 K;

3. Skupina:

obstoječa iz gozda, njive in vinograda, v meri 1 ha 25 a 56 m², za izklicno ceno 3.200 K;

4. Skupina:

obstoječa iz gozda, njive in vinograda, v meri 96 a 79 m², za izklicno ceno po 3.000 K;

5. Skupina:

obstoječa iz stavišča, gozda in vinograda ter travnika in sadnega vrta, v meri 2 ha 20 a 15 m², za izklicno ceno po 9.000 K;

6. Skupina:

obstoječa iz gozda, v meri 84 a 31 m², za izklicno ceno po 600 K;

Dražba se vrši **30. marca 1910, ob 10 uri popoldne v Skalcah** na licu mesta. Ponudbe pod izklicno ceno, se ne sprejmo. Na posestvu zavarovanim upnikom ostanejo njih zastavne pravice brez ozira na prodajno ceno. Dražbeno izkupilo se vplača v roke gospoda dr. Ivana Rudolfa, odvetnika v Konjicah tekom 14 dni po dražbenem dnevu. Na račun dražbene največje ponudne cene mora vsak dražitelj do dovršenem domiku 10 odstotkov tega zneska takoj položiti. Dražbeni pogoji se morejo vpogledati pri sodnem komisarju c. kr. notarju Willibaldu Swoboda v Konjicah.

C. kr. okrajna sodnja v Konjicah, odd. I.,

196 1

dne 14. sušca 1910.